

Hoti noi

DE
LECTURA

Cotidian independent al Văii Jiului

ANUL I
NUMĂRUL 170,
MIERCURI
1 AUGUST
1990
4 PAGINI —
1 LEU

Paradoxul I. M. Valea de Brazi (IV)

Optimism și toleranță

Redresarea minci Valea de Brazi, ca alternativă rațională în accentuarea situației falimentare în care se află datorită voluntarismului birocratic care i-a dictat destinul este susținută evasiunanim. Sint rezerve, are un nucleu puternic și o bază materială solidă. Iată argumente pentru optimismul care afirmă că mina se poate redresa.

Dacă optimismul e justificat, nu mai puțin justificată este și condiția sine qua non a redresării — crearea unui climat de ordine și disciplină, de muncă responsabilă în fiecare sector și loc de muncă, efortul creator pentru îndeplinirea ritmică a programelor de lucru.

Discuțăm la sediul sindicatului liber cu liderul acestuia, ing. Iulian Mitrache, despre starea disciplinării în cadrul unității, despre faptul că o pătrime din efective absentează nemotivat, că mulți angajați

nu respectă programul de lucru, normele de protecție a muncii. Toate acestea prezintă o adevărată frână în calea redresării. Referitor la fenomenele de indisciplina, liderul sindicatului indică drept cauză toleranța. Toleranță față de mentalitatea din capul multora, moștenită de la vechiul regim, că pot să nu lucreze, salariul tot le merge, că pot fura din timpul de lucru, că au locul de muncă asigurat, că... „merge oricum”.

Există această toleranță atât din partea personalului tehnic de control, care se complăce în aceste mentalități și cu practicile ce o exteriorizează — pentru că nici maeștrii nu sînt întotdeauna exempli de conduită pentru muncitori — cât și din partea conducerii, prin lipsa de fermitate în aplicarea măsurilor de întărire a disciplinei. S-a hotărât, bunăoară, în consiliul de administrație ca în cazul a 80 de angajați

recalecitrați, campionii nemotivatelor, să se aplice măsura cuvenită: desfacerea contractului de muncă. S-a hotărât, dar măsura s-a oprit pe la mijloc. Or, cînd cel în cauză vede că, indiferent de numărul nemotivatelor, este „iertat”, iar altuia care pleacă mai repede maeștrul nu-i spune nimic sau iese chiar și el mai repede din mină, este firesca indisciplina să prolifereze.

Este toleranță și față de anumite nereguli care creează o stare favorizantă a indisciplinei și țin de condițiile sociale ale salariaților. Este vorba, de condițiile de cazare improprie din

Ioan DUBEK

(Continuare în pag. a 2-a)

Însemnări de călătorie (IV)

Karelia, dragostea mea...

Kiji și albele nopți minunate / Cînd visam să mai cadă o stea / În gînd imi rămîn încrustate / Karelia dragostea mea... / Moara Sampa, căutatăndelung / Cum era fericeirea, care nu venea / După tine, poate am să plîng / Karelia, dragostea mea... / Cascada Kivaci, care cade și strigă / Semănînd cu revolta poporului și cu ura sa / Aici, cu voi, nimic nu mai intrigă / Karelia, dragostea mea...".

Sînt gînduri scrise „la prima mînă”, după ce în programul vizitei noastre ne-a fost oferită șansa de a vizita Karelia, una dintre cele mai frumoase zone ale Uniunii. La invitația gazdelor, aceste gînduri au fost citite, în limba română, la Radio Moscova. Surpriza a fost de am-

bele părți, mai mult de-a mea, cînd am și primit, pe loc, un onorariu de 50 de ruble, adică salariul mediu pe o săptămînă pri-

perestroika
văzută de aproape

mit de un rus. Dar nu acesta este cîștigul, ci mai ales privilegiul de a vedea locurile care le-au inspirat...

Republica Autonomă Karelia se află la o aruncătură de băț de Finlanda și a fost obținută de URSS în urma războiului fino-rus.

Are o suprafață de peste 240 000 km pătrați și o populație de mai mult de 800 000 locuitori. Există, nici mai mult, nici mai puțin de 60 000 de lacuri, mai mari sau mai mici dar toate la fel de pitorești și de pline de pește. Cel mai mare dintre ele, Onega se întinde pe 220 km lungime, avînd uneori o lățime de 10 km și o adîncime de 110 m. Prin Onega se asigură ieșirea la Marea Albă.

Impactul cu frumusețile Kareliei imi va rămîne mult în amintire. Orice om din acest colos care este Uniunea Sovietică își dorește să viziteze Ka-

Mircea BUJORESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

Pe urmele afirmației unui director

„Mina Lonea poate deveni rentabilă!”

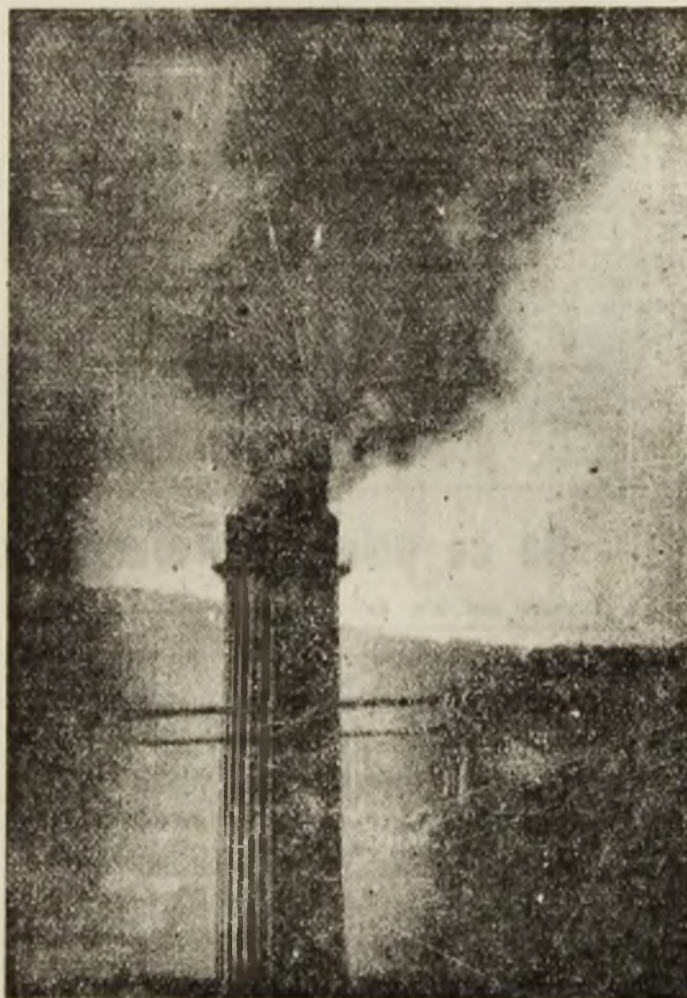
La începutul lunii aprilie, domnul inginer Ilie Matei, directorul întreprinderii miniere Lonea făcea această apreciere bazîndu-se pe rezultatele primului trimestru și pe... oameni. După patru luni revenim la mina Lonea pe aceeași temă: eficiența activității economice. Cu domnul Gheorghe Avrămoaie, contabil șef al întreprinderii facem o analiză amănunțită a rezultatelor economico-financiare înregistrate în aprilie și pe total semestru avînd ca elemente de comparație cifrele primului trimestru. Sfirșitul primelor trei luni a fost marcat la mina Lonea printr-o restanță la producția extrasă de 7324 tone, pentru că la semestru să se înregistreze 9615 tone, cifră în care este cuprinsă și restanța primului trimestru. Dacă la productivitatea valorică

raportată la 1000 lei producție marfă se înregistrează un plus de 954 lei pe persoană, la sfîrșitul lunii aprilie plusul la acest indicator era de 302 lei pe persoană, iar la semestru de 390 lei pe persoană. Această în condițiile în care cheltuielile la 1000 lei producție marfă erau depășite cu 75,3 lei, cheltuielile materiale cu 135,3 lei, iar cheltuielile pe tona de cărbune extras erau depășite și ele la nivelul primului trimestru cu 46 lei pe tona de cărbune realizat. Au apărut în aceste condiții depășiri ale costurilor față de plan de 7 852 000 lei. La finele primului semestru, înăi, acești indicatori prezentau valori de eficiență sporită. Cheltuielile la 1000 lei producție marfă au fost diminuate cu 5,3 la

Simion POP

(Continuare în pag. a 2-a)

De ce poluează Termocentrala Paroșeni?

Omul nici nu bănuiește cît poate răbda. Îndeosebi în Vul an unde curenți de joasă înălțime aduc cenușa scoasă de Termocentrala din Paroșeni. Locuitorii s-au săturat să sesizeze, să reclame etc. etc. De seara și pînă dimineața am văzut autoturisme pline de un strat gros de praful. Ce s-au mai spănat de rufele ulate peste noapte? Chiar și animalelor care pase iarba din zonele apropiate nu le e prea bine. Dacă plouă se face o mizgă alunecoasă care dă bătaie

de cap localnicilor. De ce poluează Uzina electrică Paroșeni? Primul interloator este domnul inginer Alexandru Flăidăr, directorul uzinei.

— Emisiunile poluante de pulberi sedimentabile depășeau sistematic de 200 de ori nivelul admis. Care este acum situația?

— Electrofiltrul cazanului nr. 1 funcționează la 1/3 din capacitate, din cauza unor defecțiuni ale sistemului de scuturare. Electrofiltrul cazanului nr. 2 funcționează în pînă după

reparația executată în lunile mai-iunie 1990. Cazanul nr. 3 este oprit între 15 iunie și 1 august. Reparațiile vor aduce și electrofiltrul la parametri nominali. Cazanele nr. 4 și 5, care furnizau abur grupului de 150 MW, sînt oprite pentru reparații capitale, investiții și modernizări. Lucrările vor dura cam doi ani, grupul urmînd a fi practic reconstruit din temelii. Se va construi al doilea cos de fum, cu o înălțime de 160

m, se vor monta și două noi electrofiltre produse de Întreprinderea de Utilaj Tehnolog. Bistrița. Precizez că în privința fiabilității electrofiltrelor mai este suficient loc pentru îmbunătățiri.

— Care sînt cele mai frecvente defecțiuni la electrofiltre?

Alexandru Marian SZUSZER,
Filiala MER Vulcan

(Continuare în pag. a 2-a)

Colaboratorii lunii iulie 1990

Mircea ANDRAȘ, Ioan BARDAC, dr. Septimiu BOGDAN, ing. Ioan Nicolae CĂPRAR, Florin Mircea CORCOZ, Miron COZMA, Monica CSASZAR, KAROLY Rodica, KIRALY Zoltan, Iosif MAIOR, Valerică MATTEI, Mihai MATRICA, Dorel NEAMȚU, Adela ROIBU, Ilie TORSAN. Au acordat interviuri: Gheorghe ALBESCU, Ioan GHIRA, Iosif KELEMEN, Ioan RUS, Nicolae VLAD. Ilustrația grafică: Ion LICIU, SZABO Zoltan (desene, caricaturi), Aurel DULA, Vasile POLLAK, Ioan ȘTEFĂNESCU (foto).

Vineri, 27 iulie, am fost sesizați de un cetățean din Lupeni că în acest oraș, timp de patru zile, ziarul „Zori noi” nu a sosit. Intrigați, dar și curioși de a afla adevărul ne-am deplasat la Lupeni.

Concluziile nu sînt din cele care să ne bucure. Nu pentru că ziarul nu a sosit, căci el este distribuit chioșcurilor de difuzare a presei direct cu mașina de difuzare a presei de la Petroșani.

Problema este însă alta. Din cele patru chioșcuri doar unul singur este deschis, este vorba de unitatea 310 din Bărbănteni. Restul...? La unitatea, din centru, 311 — gestionarul se afla în concediu de odihnă; la chioșcul „de la Nivel” (lăsînd la o parte aspectul deplorabil și locul unde este amplasat) un bilet lipit de geam ne informează că gestionarul este în concediu de boală. Cel de-al treilea (de lângă oficiul PTTR), este pur și simplu părăsit. Și ca orice boală părăsită este și părăginită...

Deci ziarul sosește și la Lupeni, dar cei interesați să-l citească trebuie să facă o mică excursie cu caracter informativ pentru a descoperi la care centru de difuzare este pus în vânzare.

Asta în legătură cu zia-

Cînd citim presa?

rul „Zori noi”. În ceea ce privește cotidianele centrale lucrurile se complică și mai mult. Cetățenii vor citi ziarul de vineri, sîmbătă, duminică tocmai marți, pentru că singura unitate în funcțiune are și ea orarul ei, sîmbătă de pildă pînă la ora 14 deci centrale (Adevărul, Tineretul liber, România liberă) nu soseser.

Pentru a dezlega enigma, am stat de vorbă cu Ro-

dica Babalan — minutor de valori, responsabil cu distribuția presei din cadrul oficiului PTTR Lupeni de la care am aflat că s-a luat deja măsura ca unitatea 305, librăria din centru să preia distribuția presei pe perioada efectuării concediului de odihnă de către gestionara de la unitatea 311. Deci măcar locuitorii din partea de jos nu vor mai traversa orașul pentru un ziar.

În ce privește celelalte ziare, vina o poartă cei din București. Oficiul nu reușește să asigure nici măcar abonamentele. Tineretul liber, de exemplu, nu a sosit de 4 zile (data documentării noastre fiind sîmbătă, 26 iulie).

Probabil că ușile reglementării, prin care redacțiile se vor ocupa direct și de vânzarea ziarelor lor vor aduce lumină și în această problemă. Dar pînă atunci, oare cui se va face milă de cititori?

Orlanda DELADI

Optimism și toleranță

(Urmare din pag. 1)

cauza aglomerației și a proastei întrețineri a căminelor IACCVJ. Dintre tinerii locatari din cămine mulți sînt familisti, cer locuințe. În blocurile 87, căminul D1 etc, de pildă, este vorba de zeci de apartamente și garsoniere nelocuite.

Se lăzesc la sut și din cauza nerespectării orarului de circulație a autobuzelor în convenție. Fenomenul părăsirii mai devreme a locurilor de muncă are și el o explicație: nu ajunge apa caldă pentru întregul efectiv al unui schimb. De ce? Pentru că, o fi să-l înțelegă administrativă a mînei monumentale, o via de pînă și „cabinete” de lucru supradimensionate, pe lângă alte deficiențe de concepție care fac încă construcția deficiente funcțional, mina nu dispune de o centrală termică pe măsura cerințelor reale, din de-

un provizorat la marginea incintei. Ne-am convins la fața locului, ca și de baia prevăzută la etajul III și IV, subdimensionată, cu vestiarele pline de praf din cauza lipsei unui sifon de scurgere, ceea ce îngreunează menținerea curățeniei.

Sînt deficiențe ce converg la menținerea dezordinii, și favorizează indisciplinarea, oferind motivații celor care, în loc să-și facă datoria, caută justificări pentru nemunca.

Pare și acesta un cerc vicios menținut de toleranță față de care, nici sindicatul liber nu și-a impus cu fermitate punctul de vedere. Permisivitatea liberilor sindicali de la toate nivelele — cuvînt să se afirme nu doar în perioada luptei pentru dobîndirea unor revendicări, ci și pentru întărirea climatului de ordine și disciplină, redresarea mînei constituie în acest sens o premiză hotărîtoare.

Un oraș într-o vale a unui riu, înconjurat de munți: Petroșani.

Foto: I. LICHU

De ce poluează Termocentrala Petroșeni?

(Urmare din pag. 1)

— Cimpurile electrice lucrează la tensiuni între 60 și 110 kV c.c., tensiuni la care izolatorii, fiind de calitate slabă, se fisurează, scurtcircuitînd cimpurile electrice. Urmează defecte electromecanice cauzate de calitatea necorespunzătoare a electromotoarelor și reductoarelor de acționare a mecanismelor de scuturare. Aspectelor de calitate li se adaugă greutatea întîmpinate în aprovizionarea cu reperele respective. Electrofiltrele rețin 99 la sută din praful rezultat prin arderea cărbunelui cu maximum 50 la sută cenușă. În situația în care IPCVJ livrează cărbune cu 55—60 la sută cenușă este normal ca eficacitatea filtrării să scadă, suprasolicitarea crescînd frecvența defecțiilor și implicit nivelul emisiunilor poluante de pulberi sedimentabile.

— Ce veți face pentru apărarea calității mediului în viitor?

— De la 1 iulie am re-

„Mina Lonea poate deveni rentabilă!”

(Urmare din pagina 1)

tă, iar cele pe tona de cărbune cu 44,6 lei, realizîndu-se economii de 14 milioane lei. Dacă avem în vedere faptul că în această cifră sînt incluse și depășirile din primul trimestru, desprindem concluzia că economiile realizate la Lonea în al doilea trimestru sînt de 22 milioane lei. Totuși mina a încheiat semestrul cu deficit, deci cu dotății de la stat. Aceasta pentru că atît la trimestru, cit și pe primele șase luni, s-au planificat costurile mai mari pe tona de cărbune decît prețul de vânzare. La trimestru tona a fost planificată să coste 704 lei și s-a realizat cu 750 lei, în aprilie costurile au fost reduse cu 79,8 lei, iar pe primele 6 luni — adică și primul trimestru cumulată — față de 801 lei s-a realizat cu 757 lei, adică mai puțin cu 44,6 lei pe tonă.

Folosim intenționat abundența de cifre pentru a oferi, posibilitatea să se constate pasul important făcut de mina Lonea spre rentabilizare. Dar, reducerea cheltuielilor materiale este o posibilitate, dar nu singura. Și nu cea mai importantă. Esențială rămîne, totuși, producția de cărbune. Or, aici, minierii

au rămas datori cu aproape 10 000 de tone. Și, aprecierea unanimă este că mina dispune încă de reabile posibilități. În articolul citat la începutul acestor rînduri directorul întreprinderii spunea: „Creșterea randamentelor în abataje va atrage după sine în mod normal și reducerea cheltuielilor pe tona de cărbune. Să urmărim și acest indicator sintetic care exprimă clar contribuția directă, am spune personală, a minerilor la creșterea eficienței economice.

Atît în aprilie, în iunie cit și la semestrul productivitatea în abataje, pe subteran și pe întreprindere a fost depășită. La semestrul aceasta a fost de 112,8 la sută, 102,8 la sută, respectiv, pe întreprindere de 101,3 la sută. Dar aceasta reprezintă aportul și hărnicia doar celor care au fost la lucru, pentru că se menține încă ridicat numărul celor care absentează. În ultimele luni a crescut numărul foilor de boală, al nemotivate, și învoierilor ceea ce se reflectă direct în cantitatea de cărbune extras. Cu alte cuvinte, la acest capitol trebuie încă acționat pentru a spori cantitatea de cărbune, extrasă la nivelul stabilit prin program.

AMINARE SINE DIE. Sîntem informați că persoanele care au susținut examenul pentru permis de conducere auto, fiind declarate admise, și trebuiau să se prezinte în 2 august 1990 la serviciul circulație al Poliției județului Hunedoara — Deva să nu se mai ducă acolo intrucît fac drumul degeaba. Motivul: nu sînt imprimare (permise). Vă vom aduce la cunoștință cînd vor fi și se vor elibera.

POARTA ORAȘULUI. Metafora este cunoscută de toată lumea și folosită cu și fără rost. Spunem aceasta pentru simplu motiv că gara din Petroșani nu prea seamănă cu ceea ce se vrea poarta orașului. Nemăturată, cu peronul plin de coji de semințe, hirtii și ambalaje din plastic, cu băncile înnegrite de nu-ți vine să te uiți la ele decum să te așezi (n-au fost spălate de ani de zile, de cînd s-au adus) cu zugrăveala interioară și exterioră afumată și prăfuită, gara din Petroșani e un bun exemplu de proastă gospodărire. Ce zice șeful gării? Dar Regiunea de căi ferate Timișoara? (S.P.)

Cotidiene

DENUMIRE. Noua denumire a fostelor magazine gostat este PRODAȘ. O astfel de unitate se găsește în Petroșani pe bulevardul Republicii. Acum, cînd aprovizionarea se face direct de la surse, putem spera să găsim produse mai multe și proaspete, ba chiar și un Jidvei, Drăgășani ori Odobești care se ne mai înălzească în zilele reci de toamnă și iarnă.

GOSPODARIRE. Dacă vreți să vă improspătați plămîni cu mirosuri florale, treceți prin fața hotelului OJT din Petroșani. Cum care flori? Da, aveți dreptate! Nici urmă, pardon, petală! Păi fiecare se gospodărește cum poate, nu-i așa?

MISTER. De o bună bucată de timp, unitatea Agrocoop din Petroșani Nord e mai mult închisă. Se zvonește prin oraș cum că s-ar face o predare de gestiune. Asta durează de aproape două luni, timp în care acest magazin trăiește de pe o zi pe alta. Oare s-a epuizat fondul de marfă, acum, în plin sezon, sau e vorba de altceva? (G.C.)

INTREBARE. Mai mulți cititori ne întrebă cînd se va muta Biblioteca municipală în noul sediu. Oare ce aprobări or mai fi necesare? Avem nevoie de această instituție în centrul orașului, așa cum e normal, nu la periferie, ca pînă acum. (G.C.)

PANOURI DESUETE. Nimeni nu se mai îngrijeste de panourile „fruntașilor în întrecere” ale întreprinderilor vulcanene, panouri înșirate de-a lungul străzii Republicii. Și asta se oglindește în aspectul lor. În aceeași situație se găsește și „insectarul” din fața poliției orașului. Ceva ar trebui făcut cu ele. Poate panouri publicitare, poate altceva.

Rubrică realizată de Paul NICULESCU

La clăditul finului.

Foto: S. OPREA

Unde se înfundă drumul apei?

Drumul apei — acest minim necesar unui trai decent, rămas încă la stadiul de deziderat în multe locuri — începe undeva pe firul Jiețului, la complexul de captare și tratare, unde o mână de oameni face ce pot, pentru a salva aparențele... În ziua documentării noastre se aflau acolo, la datorie doar trei oameni — aparent pușini dar suficienți pentru mersul normal al activității.

Prima impresie pe care și-o creează sala filtrelor sau compartimentul vanelor, din vecinătatea rezervorului principal, e aceea de frigider. Temperatura de afară nu răzbate aici și-apoi totul strălucește de curățenie, astfel încât eventualele produse perisabile, destinate păstrării, ar putea fi puși — dacă regulamentul ar permite — și pe jos. Dar nu este permis. În perimetrul stației și pe o rază de 50 de metri în jur (chiar și în jurul conductei îngroșate în pământ) orice posibilă sursă de contaminare este îndepărtată iar supravegherea este continuă. Ni se arată chimicalele folosite la tratarea apei, asistăm la demonstrații

practice privind manevrarea unor utilaje specifice. Ne oprim în fața unui manometru cu acul „înghețat”. Aflăm că e o boală a lor: se-nfundă. Dl. Scripcea Virgil Ștefan, operatorul de serviciu, ne povestește apoi, cu însuflețire, că s-au importat niște dozimetre nemțești și că vor aduce și la stația Jieț. Imediat însă, devine trist: „Degeaba, la noi tot se înfundă — toate se înfundă... Uite IM Petrița Sud, care a distrus aici o conductă, a refăcut derivarea în așa fel încât, din cei 600 metri cubi pe secundă, cât asigură conducta principală, se pierd doar 100 pentru consum și așa în timp ce filtrele au capacitatea de 300 metri cubi pe secundă”.

Problemele sînt cunoscute și toți se „zbat” pentru a ieși din impas, ridicînd din umeri și trecînd mai departe. Ne complacem într-un trai vegetal și o facem pe pielea noastră. Peste ani, cînd criza de apă va deveni o realitate, nu ca acum, o falsă problemă, ne vom aminti că n-am avut apă nici cînd era posibil — adică acum.

Ștefan CIMPOI

Fiecare bloc are viața lui. Ca oamenii. Prima dată se gîndește cineva la el, la necesitatea de a exista. Il proiectează. Începe lucrul. După o anumită perioadă, va fi gata, se va naște. În mod normal, la termen, dar și mai tirziu. Mai devreme — rare cazuri. Se mai întîmplă să apară și avortoni, neferninați niciodată sau cu deficiențe irecuperabile. Și „familia” contează. Una e să te naști într-un cartier central și alta, într-unul periferic.

În cazul blocului turn, singurul din Uricani, nimic nu lăsa să se întrezărească soarta lui de azi.

După o primă perioadă fastă, steaua lui a început să apună treptat! În anii din urmă ajunsese rău. A suportat o reparație capi-

Atenție! Băuturile alcoolice și țigările sînt încă monopolul statului. Este adevărat că prin Decretul 54/1990 întreprinzătorii au posibilitatea de a produce și desface diferite produse. Dar asta nu oricum.

La Lupeni, din cele 32 de cereri pentru deschiderea diferitelor asociații particulare, 14 au fost deja a-

probate. Nu de către primăria orașului, căci aceasta nu are dreptul, ci de către Comisia pentru industrie mică și servicii de la Deva. Primăria orașului

tală. Cu toate acestea, căderea a continuat. De departe, apare drept, înalt, sănătos. Apropierea de el îți relevă geamuri sparte, uși de balcon lipsă ori atîrnînd într-o rină. Ochii orbi ai ferestrelor privesc spre nicăieri. Pe fațada din-pret vest, la etajul doi, într-un balcon se văd rufe întinse la uscat. Nimeni nu intră. Oamenii îl ocolesc în drumul lor spre magazinul general, de vis-a-vis.

Pășim înăuntru cu inima strînsă. La parter, unde a ființat cîndva o cofetărie, câteva materiale aruncate în dezordine și mizerie. La etajul I, pe culoar, talaș, tencuială căzută de pe pereți, câteva uși sprijinite de ziduri în diferite poziții, altele stînd într-o balama. În spatele

ușilor, geamuri sparte, fragmente de obiecte sanitare, fel de fel de gunoaie. Un miros pestilencial. Nici urmă de instalație electrică. La fel și la etajele superioare. Noaptea, lumina lanternelor sau luminărilor folosite de cei 2 sau 3 locatari crează — în mod sigur — impresia unui castel cu stăpîni din bătrîna Scoție. Brr!

Se aude, și sperăm să nu fie un simplu zvon, că blocul va fi preluat de o firmă turistică în vederea transformării sale în hotel. Lucru care ar schimba nu numai soarta acestui bloc, dar și aceea a orașului, lansîndu-l pe noi coordonate, nici măcar imaginatare. Așteptăm, cu interes, o minune...

Paul NICULESCU

dă spațiul (mai la stradă că, de, i-e foame omului!) și de la Deva, cetățeanul se întoarce cu aprobare pentru desfacerea băuturilor alcoolice. Căci românul

Gogoșerie cu... alcool

înregistrează doar cererea și, în funcție de ce se solicită în cerere, se acordă terenul pentru construirea imobilului respectiv. Deci de birocrație n-am scăpat. Și ca o consecință a acesteia apar și marile probleme pentru mica inițiativă.

În cerere omul solicită autorizație, să zicem, pentru gogoșerie. I se întocmește referatul necesar de către primărie, i se acor-

mai șmecher, conform zicalei „afară-i vopsit gardul și înăuntru-i... leopardul”, își pune firma „Gogoșerie” sau Patiseria „Garofița”, iar în interior vinzătorul îi oferă țuică, pe lingă rumenița gogoasă, dacă o mai face. Că țuica e mai ușor de vîndut, are trecere... Gogoșaua trebuie frămîntată, coaptă...

N-ar fi oare mai corect ca primăria orașului sau măcar a municipiului să

În beznă

Ne-a vizitat la redacție dl. Fănuș Ungur din Bănița. Necăjit și supărat rău: „De la furtuna din 4 iulie, locuitorii satelor Jigăreasa, Caprărești, Colbioni și Cotești au rămas fără curent electric, pînă la 20 iulie. O perioadă, un cetățean, probabil de specialitate, a cumpulat curentul. Dar cei de la IRE l-au decuplat din nou, spunînd că nu-l vor cupla pînă nu va fi găsit cel care a avut îndrăzneala să surme beznă în care erau la așteptarea cetățenii. Pe data de 26.07 iar am fost decuplați.”

Întrebarea noastră este ce de? Oare noi n-avem dreptul ca toți cetățenii acestei țări să ne uităm la televizor? Am trait destul în beznă”. (G.C.)

acorde aceste autorizații? Astfel fiecare primărie ar avea posibilitatea să se gospodărească cum trebuie. Să știe ce și cui acordă. Nu în sensul de a îngradi libera inițiativă, ci de a organiza în teritoriu într-un mod corespunzător, amplasarea unităților particulare.

Și ar mai fi un aspect. Să fim atenți și cine ne vinde marfa. Căci reclama e sufletul comerțului. Aspectul mărfii este important dar de ce să nu recunoaștem, important este și aspectul vinzătorului. Probabil însă, că odată cu deschiderea mai multor unități de același fel, prin legea concurenței cel mai bun și mai „comercial” va câștiga.

Orlanda DELADI

Eterna problemă a fotbalului

Domnul Ioan Diaconescu este arbitru în campionatul județean. O postură nu tocmai de invidiat, dar absolut necesară oricărui început. Discuția noastră se leagă de la sine.

— Este grea viața unui arbitru în campionatul județean?

— Mai grea decît a unui divizionar.

— Aveți și argumente?

— Da. Unui arbitru județean nu i se asigură securitatea și oricînd este în pericol în cazul unei greșeli care ar putea incita publicul.

— De ce e nevoie de securitate?

— E o întrebare grea. Datorită unor oameni (publicul, antrenorii), care nu cunosc perfect regulamentul, de multe ori ești pus în situații delicate, fiind considerat vinovat pentru o decizie pe care unii ar vrea-o în favoarea lor. Nu mi s-a întîmplat acest lucru pînă acum.

— Considerați că sînteți un arbitru perfect?

— Nu cred, de fapt nu există arbitru perfect. Nici la Coppa del Mondo n-au fost.

— Și totuși cum reușiți să stăpîniți un joc?

— În campionatul județean, de

CINCI MINUTE
CU UN ARBITRU

regulă, disciplina e mai puțin-ăa ca acasă.

— Să fim cinstiți, e o părere personală, care sper să se confirme, secretul este doar unul singur: prestația unui arbitru pornește de la conduita sa morală, de la intrarea și pînă la ieșirea din stadion. Eu consider calitatea de bază a unui arbitru aceea de a fi un bun psiholog. Să împace ambele tabere. Numai așa poți duce la bun

sfrîșit un meci de fotbal care ar putea crea probleme.

— Există un model al arbitrului?

— N-am copiat niciodată pe nimeni. Arbitrii de valoare sînt și în țară și peste hotare. Arbitrul meu preferat este Alexis Ponnet.

— Există o vîrstă optimă pentru arbitraj?

— M-am apucat de arbitraj la o vîrstă înaintată, la 29 de ani. Încerc să recuperez. La mine orice greșală poate fi fatală, inclusiv retragerea, dar de regulă arbitrajul e început în jurul vîrstei de 20 de ani.

Să sperăm că această greșală nu o va face și arbitrul Ioan Diaconescu și va continua cariera începută în urmă cu doi ani, în care a demonstrat certe calități.

Gheorghe CHIRVASA

IRONIA SOARTEI

După ce s-a chinuit atîta, pentru a promova în prima divizie de fotbal a țării, echipa feminină Jiul Petroșani se află într-o situație dramatică. Și-a început pregătirile fără antrenor, fără medic, fără sponsor, fără echipament și mai ales fără bani. Și după cum am aflat nu se întrezărește nici o posibilitate de subvenționare. Campionatul este foarte aproape O adevărată ironie a soartei (G.C.)

Pregătirea pentru lansarea la apă a ambarcațiunii lor.

PLUTAȘII DE PE MUREȘ

26 iulie 1990. Malul drept al Mureșului. Ceafă. Răcoarea dimineții pătrunde plină în oase. Oră prea matinală pentru a putea ghici cum va fi vremea. Atmosferă umedă, mișcătoare.

Am părăsit DN 7 la cîțiva kilometri dincolo de Deva, traversînd riul pe podul aflat în dreptul termocentralei de la Mintia. Ne aflăm în „portul” improvizat de noi (o simplă plajă cu pietre și nisip) în apropierea satului Brănișea. Începe descărcarea plutelor și a echipamentelor.

Camerele de cauciuc, bine umflate, sînt legate solid de platformele din lemn, care devin astfel ambarcațiuni cu forma și calitățile necesare navigației. Tensiunea și febra, ce au cuprins întregul grup în aceste ultime zile dinaintea plecării, încep parcă să scadă odată ce imaginea plutelor prinde contur și așteaptă lansarea la apă. Momentul permite pregătirea micului dejun. Cel mai nerăbdători încearcă o

primă baie. Pe neobservate, vremea devine mai generoasă. Ceafă dispăre, iar soarele își face tot mai simțită prezența. Se anunță o zi caniculară. Mureșul, străjuit pe maluri de o vegetație abundentă, prin liniștea și culoarea apei,

CHEMAREA APELOR

se vrea un modest Amazon autohton, dispus să se lase explorat. Întregul traseu oferă frumuseți unice, dar și ascunse capcane ce dau riscurile și farmecul călătoriei.

Deși majoritatea plutășilor sînt veterani cu pasiunea adine imprimată în suflet, pentru mulți aventura care începe este o premieră. Păstrată în timp, tradiția plutăritului a fost reluată cu cinsprezece ani în urmă, cînd un grup mic de iubitori ai naturii, dintr-un impuls temerar spre aventură, au probat una dintre cele mai plăcute și originale formule de pe-

trecere a unei părți de vacanță. Fără a fi o competiție, fără a impune reguli sportive.

Eroii acestei curse? Cetățenii ai orașului de la poalele Paringului, de vîrstă și profesii diferite, uniți de o dragoste comună: chemarea apelor. Despre acești temerari vom reveni cu amănunte la încheierea expediției care se va termina după zece zile de navigație. Vor fi parcursi peste 300 de kilometri pe apă, vor fi întîlnite orașe și sate situate pe cursul mijlociu al Mureșului, frumuseților naturii li se vor adăuga monumente ale trecutului istoric.

Spre pînă, plaja rămîne din nou pustie și singură. Plutele sînt deja în larg, iar zece echipaje cu 36 de membri sînt la prima confruntare cu apa pe firul curentului principal. Va urma primul asfîntit, prima insulă focal de tabără, o noapte înstelată. Apoi alte insule, alte focuri, alte nopți de basm.

Sorin OPREA

PROGRAMUL

jocurilor echipei de fotbal feminin Jiul Petroșani, în turul campionatului național

19 august C.F.R. Craiova — Jiul Petroșani

26 august Jiul — Voința Iși

2 septembrie: Industria ușoară Oradea — Jiul

9 septembrie: Jiul — I.C.M. Brașov

16 septembrie: Voința Ploiești — Jiul

23 septembrie: Jiul — Răsunetul Bistrița

30 septembrie: C.F.R. Constanța — Jiul

7 octombrie: Jiul — Rapid Oradea

14 octombrie: Zambet Suceava — Jiul

21 octombrie: Unirea Tricolor București — Jiul

28 octombrie: Jiul — Felix București.

— Ora oficială de începere a jocurilor este 16,00.

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

Ungaria

Lipsă de interes față de alegeri

BUDAPESTA (Rompres) — După numărarea a patru cincimi din totalul voturilor exprimate în referendumul național de duminică din Ungaria privind modalitatea alegerii viitorului președinte, peste 80 la sută din alegători au optat pentru desemnarea șefului statului prin scrutin popular. Dar, așa cum a precizat, într-o conferință de presă, Ianos Nemeth, președintele Comisiei Electorale, rezultatele acestuia pot fi considerate „nule și neavenite”, datorită unui nivel de absenteism nemaiîntâlnit — numai 13,8 la sută din totalul de 7,85 milioane persoane cu drept la vot au venit la urne.

Dat fiind că legea electorală prevede că, pentru

a fi valabil, rezultatul referendumului trebuie să reflecte opțiunile a cel puțin jumătate din membrii corpului electoral, Parlamentul ungar va decide, ca și pînă acum, cine va fi președintele țării.

Observatorii politici au relevat la unison acest nivel deosebit de redus de participare, care reprezintă nu numai un reflex al dezinteresului general, dar și o înfringere categorică pentru Partidul Socialist, fost comunist, care a inițiat acțiunea de organizare a acestui referendum, contrar opiniilor exprimate de principalele formațiuni politice — Forumul Democrat, de guvernământ și Alianța Democraților Liberi, de opoziție.

„Incălzirea” relațiilor sovieto-albaneze

TIRANA (Rompres). — O delegație a Ministerului de Externe al URSS, condusă de Iuli Kvitinski, adjunct al ministrului, se află la Tirana în vizită oficială, anunță agenția albaneză ATA, reluată de

Reuter și AFP. Delegația urmează să poarte negocieri cu oficialități albaneze privind posibilitățile de ameliorare a relațiilor dintre cele două țări, precizează agenția din Tirana.

INTREPRINDEREA ELECTROCENTRALE PAROȘENI

incadrează direct sau prin transfer :

- lăcătuși
- electricieni
- sudori
- zidari șamolori
- șefi manevră
- operatori cazane
- operatori turbine
- mecanici L.D.E.
- mecanici ajutori L.D.E.
- manevranți

Unitatea noastră beneficiază de gratuități conform HCM 1683/1957.

Incadrarea se face conform Legii 12/1971 și Legii 57/1974. Pentru informații suplimentare vă rugăm să vă adresați serviciului plan — OPIS, din cadrul unității noastre.

AUTOBAZA TRANSPORTURI AUTO PETROȘANI

str. Livezeni nr. 12

incadrează direct sau prin transfer, următorul personal :

- șoferi — categorii de conducere C, D, E
- mecanici auto
- fochiști
- electrician auto
- muncitori necalificați (spălători)
- paznici (bărbați)

Incadrarea se face conform Legii nr. 57/1974.

T.V.

- 9,50 Horoscopul zilei.
10,00 Actualități.
10,10 Preuniversitaria.
11,15 Teledinamica (reluare)
Alingerea.
13,00 Ora de muzică.
13,55 Constituția, această delicată balanță (I).
15,00 Video-satelit.
15,50 Tragerea Prono-expres.
16,00 Actualități.
16,10 Teleșcoală.
Curs de limba italiană.
16,35 Muzica pentru toți.
17,00 Trofeul „Tomis” la volei feminin :
România — Iugoslavia.
Transmisiune directă de la Constanța.
17,50 Măria sa, natura...
18,15 Reflector.
18,40 Tineri interpreți de muzică populară.
19,00 Desene animate.
19,20 15, 16, 17, 18.
20,00 Publicitate.
20,15 Roman-foleton.
Moștenirea familiei Guldenburg.
Episodul 11.
21,00 Actualități.
22,00 Mai aveți o întrebare ?
22,50 Muzicorama.
23,10 Invitatul săptămânii.
23,50 Pro Musica.
0,50 Actualități.

FILME

PETROȘANI — Paringul Police Python, I-II; Victoria: Sint timid, dar mă tratez; Unirea: Experimentul.

LUPENI: Intercepția.

VULCAN: Love Story pe ring.

LONEA: Un bărbat și o femeie.

URICANI: Iubire statornică.

PETRIIA: Caz cu caz nu se potrivește.

ANINOASA: Steaua Sudului.

M I C A P U B L I C I T A T E

ANIVERSARI

AZI, de ziua ta, Lucia Rizoti, soțul Stefi, copiii Dacian și Alina îți urează un călduros „La mulți ani”, multă sănătate și fericire. (1895)

DRAGĂ Adrian, cu ocazia zilei tale de naștere, prietena ta Tatiana îți urează un călduros „La mulți ani!”. (1881)

FIUL, nora și nepoțelul, frații și verișorii, urează dragului lor Stelescu Petre multă sănătate, bucurii alături de cei dragi cu ocazia ieșirii la pensie.

ACUM dând inchei anii de muncă sora Pușa și familia îți urează, dragă Stelescu Petre, multă sănătate, ani mulți și fericiri alături de cei dragi.

PENTRU Arvinte Ion, astăzi, când aniversează ieșirea la pensie, îi dorim să ne trăiască întru mulți ani și să se bucure, alături de cei dragi, de tot ce poate viața să-i ofere mai frumos. Soția Veronica și copiii. (1871)

CU OCAZIA ieșirii la pensie, soția și copiii îți urează, dragă Corjescu Ion, multă sănătate, fericire și multe împliniri în viață, alături de cei dragi. La mulți ani! (1872)

SOȚIA Adela, copiii Florin, Petronela, Adrian, Tatiana, Feri și Nelly urează scumpului lor soț și tată Dinu Dumitru, multă sănătate, fericire și un călduros „La mulți ani”, cu ocazia ieșirii la pensie și a zilei de naștere. (1864)

CU OCAZIA împlinirii vârstei de 55 ani și a pen-

sionării, colegului de muncă Machedon Ion, colectivul atelierului mecanică 2 îi urează „La mulți ani”, și multă sănătate. (1865)

CU OCAZIA zilei de naștere și ieșirii la pensie, soția Lucl, copiii Carmen și Nicușor îți urează dragă Poroșniuc Dumitru multă sănătate, fericire și multe împliniri în viață alături de cei dragi. „La mulți ani!”. (1870)

CU OCAZIA ieșirii la pensie, soția și copiii urează dragului lor Robică Ștefan multă sănătate și viață îndelungată. (1861)

VINZARI

VIND mașină de tricatat nouă. Deva, telefon 17789, după ora 16. (1900)

VIND casă cu curte, garaj și multiple dependențe. Telefon 41482. (1897)

Însemnări de călătorie (IV)

Karelia, dragostea mea...

(Urmare din pag. 1)

relia. Fără îndoială, marea revelație au fost nopțile albe pe care le-am „prins” aici, fenomen șocant, dar de mare frumusețe. Orașul-capitală, Petrozavodsk, părea pustiu, iar eu, neobișnuit decît cu „nopțile albe” din tipografie, nu puteam să pun pleoapă pe pleoapă așteptînd să văd stelele. Zădărnice însă, fiindcă nu se întuneca și rămineam cu privirea scîldindu-se în albastrele întinderi ale lacului Onega. Le vom străbate, a doua zi, cu „Cometa”, o navă rapidă, pînă la insulele Kiji căro-

ra le vom dedica un episod separat.

Rușii, Karelii sau finii din Karelia — fiindcă există aici un conglomerat de etnii — se mindresc cu frumusețile naturale ale republicii. La baza turistică Kosolmă, lângă lacul Koncizeva, pe cele două cîteva stînci din această zonă suprapopulată de păduri, am vizitat un loc de pelerinaj pentru toți cei care trec pe aici — Moara Sampa. În epopeea națională finlandeză „Kalevala” se amintește de Moara Sampa, ca despre locul unde oamenii necăjiți, triști și însingurați veneau în speranța că își vor regăsi fericirea. Dar era numai o iluzie, ea și aceea a aruncatului bănușilor în Fontana di Trevi de la Roma.

Apoi, trecînd prin localitatea rurală Chirvas, după un drum printre păduri de aproape 50 km, ajungem într-o rezervație naturală de taiga continentală, cu o vegetație bogată și cu un loc de mare atracție — cascada Kivaci, pe unde, în fiecare zi se perindă atîția oameni cam cîtă populație are orașul Petroșani. Am băut apă din cele patru izvoare de la Martialnîe Vodî (Apele marțiale). Aici pe la 1700, țărănul Ivan Reboev a descoperit că apă pe care o bea dintr-un anumit izvor conținea fier și că îi alina durerile. Aici s-au construit două palate și o biserică, unde în anii 1819—1824 țărul Petru I venea cu suita să-și îngrijească sănătatea. Țărul a deschis aici niște ateliere. Avea el însuși spirit practic și lucra la strungurile rudimentare care acum sînt expuse la Ermitajul leningrădean. Ne-am amintit și am discutat despre legăturile țărului cu Dimitrie Cantemir al Moldovei, acest „filozof între regi și rege între filozofi”, cum l-au numit contemporanii săi.

După o zi de minunată oboseală ne-am întors la Petrozavodsk, unde ne aștepta o nouă noapte albă, în care am privit din nou, de pe balconul hotelului „Karelia”, lacul Onega, cu gîndul la frumusețea întinericului nopților de acasă...

Statuia marelui poet rus A.S. Pușkin din Petrozavodsk.